

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: **D. G.**
státní příslušnost: X
t. č. pobytem X

proti

žalované: **Policie České republiky**
Krajské ředitelství policie kraje Vysočina
sídlem Wolkerova 4448/37, 586 01 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 7. 2022, č. j. KRPJ-83495-25/ČJ-2022-160022-SV,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I. Vymezení věci

1. Shora označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) byl žalobce zajištěn dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) na dobu 70 dnů za účelem správního vyhoštění do Nepálské federativní demokratické republiky. Dle žalobce nebyla řádně odůvodněna délka zajištění.

II. Napadené rozhodnutí a související skutkové okolnosti

2. Zajištění žalobce předcházela policejní kontrola dne 11. 7. 2022 na odstavném parkovišti na 137. km dálnice D1 ve směru jízdy na Prahu. Zde byla toho dne kontrolována skupina běženců. Na místě kontroly žalobce nepředložil doklad totožnosti ani oprávnění k pobytu na území ČR. U sebe měl cestovní doklad Nepálu s vylepeným rumunským pobytovým vízem typu D s platností od 15. 3. 2022 do 10. 9. 2022; toto vízum jej však opravňovalo pouze k pobytu na území Rumunska (na dobu 90 dnů ode dne vstupu na území EU/Rumunska, k němuž dle vstupního razítka v cestovním dokladu došlo již dne 18. 3. 2022), nikoli celého schengenského prostoru. Žalobce tedy neprokázal oprávněnost pobytu na území ČR a byl proto zajištěn podle § 27 odst. 1 písm. d) a odst. 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o policii“), a eskortován na policejní pracoviště k dalšímu šetření.
3. V rámci pohovoru za přítomnosti tlumočníka žalobce uvedl, že si přes agenturu vyřídil vízum za účelem zaměstnání, v Nepálu není práce. Dne 18. 3. 2022 přicestoval letecky do Rumunska, poté zde pracoval dva měsíce v podniku na výrobu keramického nádobí, byla to ale špatně placená práce. Rozhodl se proto odejít do Itálie (v současnosti tam totiž pracuje i jeho manželka). Z Rumunska vycestoval za pomoci převaděče, s ostatními běženci cestoval kamionem. Do Nepálu se vrátit nechce, finanční prostředky na cestu zpět nemá. Dne 12. 7. bylo s žalobcem zahájeno řízení o správním vyhoštění a téhož dne bylo o jeho správním vyhoštění rozhodnuto.
4. Zajištění žalobce odůvodnila žalovaná v napadeném rozhodnutí obavou, že by žalobce zmařil výkon správního vyhoštění. K době zajištění žalovaná uvedla, že je nejprve nutno ověřit totožnost žalobce prostřednictvím zastupitelského úřadu Nepálu. Tento proces trvá více než měsíc. Žalovaná dále přihlédla k době nutné pro zabezpečení přepravních dokladů. Ředitelství služby cizinecké policie (dále jen „ŘSCP“) obstarává letenku nebo vyjednává průvoz cizince přes jiné státy EU a zajišťuje policejní eskortu přes dotčené státy. Opětovně také komunikuje s domovským státem cizince ohledně jeho přijetí. Doba k zajištění všech těchto náležitostí se pohybuje v řádu několika týdnů až měsíců. Stanovení zajištění v délce 70 dnů je proto momentálně přiměřené.

III. Žaloba

5. Žalobce namítá nedostatečné zdůvodnění délky zajištění. S odkazem na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13. 8. 2021, č. j. 41 A 21/2021-32, tvrdí, že žalovaná měla uvést, jaké dílčí kroky bude třeba učinit během 70 dní zajištění a jaká je jejich časová náročnost. Měly být tedy stanoveny konkrétní kroky realizace vyhoštění včetně časového rámce, což se nestalo.

IV. Vyjádření žalované

6. Žalovaná uvedla, že napadené rozhodnutí obsahuje výčet konkrétních kroků, které povedou ke správnímu vyhoštění žalobce. Stanovená doba zajištění je přiměřená, neboť se jedná o kratší než obvyklou dobu zajištění (ta se pohybuje od 90 do 120 dnů) a činí tak méně než polovinu zákonem stanovené maximální lhůty. Jak bylo v napadeném

rozhodnutí uvedeno, potvrzení totožnosti žalobce potrvá více než měsíc a přepravní logistika potrvá několik týdnů až měsíců; zajištění by tedy mělo trvat o něco více než dva měsíce, čemuž stanovených 70 dní odpovídá.

V. Posouzení věci krajským soudem

7. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; „s. ř. s.“) v zákonné lhůtě (§ 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců). O žalobě krajský soud rozhodl podle § 51 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců bez nařízení ústního jednání. Žalobce nařízení jednání nepožadoval a soud neshledal jeho konání nezbytným.
8. Žaloba není důvodná.
9. Podstatou žalobních námitek je otázka náležitého zdůvodnění délky zajištění žalobce stanovené na 70 dní. Podle § 124 odst. 3 věta první zákona o pobytu cizinců má totiž žalovaná povinnost v rozhodnutí o zajištění stanovit dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění.
10. Jak vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, při odůvodnění stanovené doby zajištění (či jeho prodloužení) je nutno uvést, *„jaké všechny úkony bude pravděpodobně nezbytné provést k přípravě realizace správního vyhoštění konkrétní osoby. Dále lze nepochybně požadovat, aby správní orgán kvalifikovaně na základě svých zkušeností upřesnil v odůvodnění rozhodnutí svůj odhad, jak dlouho zabere provedení každého ze specifikovaných úkonů (např. obvyklá doba komunikace se zastupitelským úřadem země původu cizince, doba potřebná pro poskytnutí právní pomoci ze strany země původu). Správní orgán musí posuzovat uvedené otázky přísně individuálně, nikoliv paušálním odhadem“* (cit. z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 93/2011-79). Soud pak musí mít možnost přezkoumat, zda stanovení konkrétní doby trvání omezení svobody odpovídá individuálním okolnostem případu a zda nebylo svévolné. Současně platí, že čím delší je stanovená délka zajištění, tím intenzivnější je omezení základního práva na osobní svobodu a tím pečlivější musí být i zdůvodnění doby zajištění.
11. Požadavky na odůvodnění doby zajištění a určení časového rámce jednotlivých úkonů nutných k realizaci správního vyhoštění je nicméně nutno odvíjet od konkrétních skutkových okolností věci, přičemž v mnoha případech nebude možné trvat na uvedení konkrétní doby potřebné pro provedení každého konkrétního úkonu, zvláště za situace, kdy je realizace některých kroků závislá na součinnosti příslušných orgánů země, do níž má být cizinec vyhoštěn. V takových případech může být obtížné odhadnout, jak dlouho budou trvat jednotlivé úkony směřující k vyhoštění cizince. Obecně tedy postačí, pokud je v rozhodnutí logicky shrnuto, jaké konkrétní úkony bude třeba za účelem realizace vyhoštění učinit a jak dlouho by tyto úkony měly dle zkušeností žalované trvat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2021, č. j. 6 Azs 18/2021 – 29, či ze dne 29. 3. 2019, č. j. 4 Azs 5/2019 – 25).
12. Krajský soud si přitom uvědomuje, že pro žalovanou může být v některých případech obtížné „přesně na den“ odhadnout, jak dlouho budou trvat jednotlivé úkony směřující k vyhoštění cizince. Proto platí, že pokud žalovaná takovýto konkrétnější odhad učinit nedokáže, je namíste z opatrnosti stanovit kratší dobu zajištění. Tím jednak umožní žalobci realizovat soudní přezkum v kratších intervalech a následně soudu umožní ověřit,

zda žalovaná během této doby v řízení postupuje s náležitou pečlivostí, aktivně, svědomitě, a bez zbytečných průtahů, či zda zajištění cizince směřuje k jeho primárnímu cíli (viz žalobcem odkazovaný rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13. 8. 2021, č. j. 41 A 21/2021 - 32, bod 47, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2020, č. j. 1 Azs 143/2020-48, bod 24).

13. Žalovaná ve svém rozhodnutí uvádí, jaké úkony je třeba vykonat za účelem realizace vyhoštění žalobce. Odkázala nejprve na nutnost ověřit totožnost žalobce, což odhadla na dobu přesahující jeden měsíc. Poté je třeba zajistit přepravu žalobce (zajištění přepravních dokladů, dojednání policejní eskorty, komunikace s domovským státem), což žalovaná odhadla na několik týdnů až měsíců.
14. S ohledem na výše shrnuté judikатурní požadavky se jedná o odůvodnění hraniční. V konkrétních okolnostech této věci ho však ještě nelze označit za nepřezkoumatelné a nezákonné (nepřiměřené). Jedná se o prvotní zajištění žalobce a jeho délka byla stanovena v délce 10 týdnů od omezení osobní svobody žalobce, tj. v první polovině maximálního zákonného rozmezí pro zajištění. Z odůvodnění lze dovozovat, že několik týdnů (přes měsíc) potrvá fáze ověření totožnosti žalobce, ve zbytku je pak nutno zajistit samotnou realizaci vyhoštění. Celkovou stanovenou dobu nelze s ohledem na úkony, které zčásti závisí na aktivitě Velvyslanectví Nepálu, považovat za zjevně nepřiměřenou. Jde zároveň o dobu zajištění, která následuje obecně žádoucí praxí, aby žalovaná zajišťovala cizince spíše na kratší dobu, protože díky tomu v případě prodloužení zajištění dá průchod i právu cizinců na pravidelný periodický přezkum zajištění soudem podle čl. 5 odst. 4 Evropské úmluvy o lidských právech. Kratší doba zajištění si v tomto případě také nežadá odůvodnění v kvalitě, které by muselo dosahovat zajištění na více dnů (v praxi častých 90 – 120 dnů). Tomu odpovídá i zdrženlivější přezkum krajského soudu (viz závěr bodu 10 výše).

VI. Závěr a náhrada nákladů řízení

15. Krajský soud dospěl ze shora uvedených důvodů k závěru, že napadené rozhodnutí netrpí nedostatky, pro které by bylo na místě žalobě vyhovět. Žalobu proto jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
16. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšné žalované žádné náklady nad rámec její obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení jí tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 – 47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 22. srpna 2022

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.

samosoudkyně